

SLOVENSKI GOSPODAR.

List ljudstvu v pouk in zabavo.

Izhaja vsak četrtek in velja s poštnino vred in v Mariboru s pošiljanjem na dom za celo leto 4 K, pol leta 2 K in za četrt leta 1 K. Naročnina za Nemčijo 5 K. za druge izvenavstrijske dežele 6 K. Kdor hodi sam po nj, plača na leto samo 3 K. Naročnina se pošilja na: Upravništvo „Slovenskega Gospodarja“ v Mariboru. — List se dopošilja do odpovedi. — Udje „Katol. školskega društva“ dobivajo list brez posebne naročnine. — Posamezni listi stanejo 10 vin. — Uredništvo: Koroška cesta št. 5. — Rokopisi se ne vračajo. — Upravništvo: Koroška cesta št. 5, vsprejema naročnino, inserate in reklamacije. — Za inserate se plačuje od enostopne pettivrste za enkrat 15 vin., za dvakrat 25 vin., za trikrat 35 vin. Za večkratne oglase primeren popust. Inserati se sprejemajo do srede zjutraj. — Nezaprite reklamacije so poštnine proste.

Cene mesa in živine.

Zelo zanimivi in poučljivi so podatki o zadnjih velikih sejnih v celjskem in brežiškem okrajnem glavarstvu. Vzemimo poročilo o sejni v Laškem trgu. V bližnje mesto Celje se je odvedlo 15 volov, v Gradec en vagon, v Lipnice en vagon, v Pernež en vagon, a na Moravsko in Češko pa 20 vagonov. Približno v istem razmerju izvršil se je zadnji veliki sejem na Planini. Najboljši kupci so bili s Češkega in Moravskega. Vsak spodnještajerski živinorejec danes ve, da Čeh s severa ne pride k nam po vole, da bi jih postavil v mesnico, ampak v mastilnico. Redil in mastil jih bo ter potem vkljub velikim voznim, prevoznim in rejnim stroškom z dobičkom prodal. Ali morajo naše vole zares izvažati na Češko in Moravsko, da jih tam popravijo ter šele potem postavijo na trg? Zares, kajti mi še ne znamo občeovati neposredno s trgom, temveč šele po prekupeh in mešetarjih, zato redimo tudi živino, kakor jo zahteva mešetar, ne pa, kakor jo zahteva velikomestni mesar.

Ker so naši živinorejci še vedno v oblasti prekupecev in mešetarjev, sledi iz tega žalostna prikazen, da naši kmetje pod ceno prodajajo živino, naši delavci po mestih pa morajo vkljub temu neizmerno drago kupovati meso. Dobiček imajo mešetarji in mesarji. Samoumevno je, da dobička mešetarjev in prekupecev ne moremo kontrolirati; toda če bi ga ne bilo, bi se ne vozili iz Češkega sem dol na Spodnje Štajersko in Kranjsko. Tem lažje nam je zasledovati dobiček mesarjev, ker vemo vsakokrat, koliko stane živa teža in koliko meso.

In tako nam pripoveduje uradna statistika, da so imeli mesarji v letih 1901—1907 pri prodanem mesu najmanj 18.4%, največ 52.6% dobička, ali povprečno v sedmih letih 41.7%, to je pri vsaki kroni, katero je mesar plačal za meso, je zaslužil 41.7 vinarjev. Pri poštrunčku je bilo najmanj 18.2%, največ 34.9%, povprečno 26.3% dobička. Pri teletih najmanj 31.5%, največ 51.7%, povprečno 44.9%. Pri prešičjem mesu najmanj 15.6%, največ 43.6%, povprečno 43%. Če se računava vse meso, ki so ga mesarji pokupili v sedmih letih, so imeli pri vsaki kroni 39.7 vinarjev čistega dobička.

Tu vidimo v vsej grozi žalostne današnje razmere. Kmet ne dobi za živino tega denarja, kar nje ga stane, delavec pa mora plačati veliko več, kakor more po svojem zaslužku, med kupci in mesarji pa se

vesele lahkega in lepega zaslužka, češ, kmet in delavec naj se grdo gledata in kavsata, mi pa zanjmo!

Kmetje in delavci bodo morali skupaj stopiti, da ozdravijo nezdrave razmere. Kmetje morajo izključiti prekupece ter sami organizirati prodajo živine, delavci pa si osnovati klavnice, ki bi od kmetov naravnost dobivale živino.

Shodi.

Sv. Anton v Slov. gor. Zadnjo nedeljo je imel pri nas shod S. K. Z. poslanec Roškar. Kako pazno smo poslušali njegova izvajanja! Povedal nam je, zakaj je vlada zaključila državni zbor. Poslanci kmečkega ljudstva so se morali upreti njenim nakanam in predlogom, ki bi uveljavili različne zakone naravnost v škodo in pogin slov. kmečkega ljudstva. Ožigosal je hinavščino in zahrbtno postopanje raznih slovenskih liberalnih poslancev, ki vedno in zlasti sedaj, ko bi morali vsi slovenski poslanci kot en mož nastopiti proti krivični in sovražni nam vladi, izdajajo koristi slovenskega ljudstva.

(Navdušeno in enoglasno so se sprejele resolucije, ki jih je predlagal g. kaplan Bosina, in sicer:

1. Obstrukcija se popolnoma odobrava in našim poslancem se izreče zahvala in zaupanje;
2. vlada naj polovico prispeva za šole;
3. poslanci naj odločno nastopijo zoper uvoz mesa in tuje živine;
4. ne sme se obdačiti pridelek domačega vina in žganja;
5. zahteva se sprememba lovske postave;
6. zahtevamo za slovensko ozemlje slovenskih uradnikov in slovensko vseučilišče v Ljubljani.

Gospod Jurančič je govoril o pomenu kmetijske podružnice, ki se misli ustanoviti za župniji Sv. Anton in Sv. Andraž.

Zopet smo se prepričali o najnujnejši potrebi in kličemo: poslanci med ljudstvo!

St. Janž na Dr. polju. V nedeljo je imel dež. poslanec gospod Ozmeč shod v St. Janžu na Dravskem polju, kateri je bil zelo dobro obiskan. Za predsednika shoda je bil izvoljen č. gospod župnik Skorjanc, ki je takoj dal besedo gospodu deželnemu poslancu. Ta je na jako umljiv način razložil vzroke obstrukcije naših poslancev v državnem zboru in posebno ožigosal zahrbtno postopanje hofrata dr. Ploja. Za gospodom Ozmečem se je oglasil k besedi

filozof Rajh, kateri je ves čas v družbi svojega očeta nadučitelja delal neslane opazke in poskusil pravi Ploja. Toda ni se mu posrečilo. Govoril je take politične budalosti, da so se mu vsi smejali. Upamo, da si je vzjel k srcu nasvet gospoda deželnega poslance, naj se v bodoče preje natančno pouči o tem, kar misli govoriti, da se ne bo zopet tako grozno blamiral, kakor na tem shodu. Po raznih govorih so se soglasno sprejele sledeče resolucije: Dne 29. avgusta v St. Janžu na Dravskem polju zbrani volilci izražajo:

1. poslancem Slovenskega kluba popolno zaupanje za njihov odločen nastop proti vladi; volilci odobravajo obstrukcijo in pozivljajo svoje poslance, da vstrajajo v boju proti nasprotni vladi;
2. volilci obsojajo needino postopanje slovenskih in slovenskih poslancev v tako važnem trenutku, za Slovanstvo v Avstriji;
3. volilci zahtevajo od vlade slovenskih uradnikov za slovenske pokrajine;
4. volilci pozivljajo poslance, da ne odnehajo od zahtev slovenskega vseučilišča v Ljubljani;
5. poslanci se pozivljajo, da ne dopuste raznih pogodb z drugimi državami v škodo in kvar kmečkega stanu;
6. Volilci pozivljajo deželne poslance, da vse moči zastavijo, da se škodljiva lovska postava spremeni kmetu v korist.
7. Država naj prevzame 50% šolskih bremen.

Volilci so soglasno izrazili zaupnico gospodu deželnemu poslancu, z ogorčenjem pa so izrekli popolno nezaupnico državnemu poslancu hofratu Ploju. Proti Plojevi nezaupnici so glasovali štirje nadučitelji Rajh, njegov sin filozof, jurist Dobnik, ki sta oba nevolilec in pa en Štajerčijanec. Konečno je gospod deželni poslanec odgovorjal na razna vprašanja volilcev in jim obljubil, da se bo z vso močjo zavzel posebno za to, da se izvrši regulacija Drave v smislu ljudskih želj.

St. Vid na Planini. Po večernicah dne 29. t. m. je zborovala pri nas Kmečka zveza. Shod je vodil in ga z navdženimi besedami otvoril vrli loški župan g. Jazbinšek. Drž. posl. dr. Korošec je svojim volilcem orisal delovanje v drž. zboru in sedanjji politični položaj. Med velikim navdušenjem so volilci odobrili obstrukcijo in izrekli poslancem Slov. kluba zaupanje.

PODLISTEK.

Čarovna piščalka.

Bajka. — Saisal Frenensfeld.

Nekdaj je stala blizu Bleškega jezera samotna, uboga hišica. Stanoval je v njej ribič, ki je imel edinega sina po imenu Slavogoj. Dvanajstletni deček mu je pomagal ali pri ribičiji ali je pasel kozičice.

Bilo je krasnega večera. Sonce je ravno zašlo za planine, ko je Slavogoj gnal svoji nasičeni živaliči proti domu. Veselo ste skakljali sem ter tja, kakor bi se tudi hoteli veseliti lepega večera. Posebno mlajša je hitela med trnje in prapor ter še tam hotela obirati. Slavogoj je moral za njo po gostem praprotnju. Umirili ste vendar nekoliko poskočni živaliči.

A kaj je to? Ali se Slavogoj sanja? Ustavi se; pogleduje na vse strani. Nekdo govori, a ne vidi nobenega človeka. Nekaj korakov pred njim sta šli kozi. In zopet čuje besede pred seboj. Skoro ne more verjeti, toda resnično je bilo: kozi sta govorili med seboj; Slavogoj je vlekel radovedno na uho.

„Prihodnje leto bo de se tu godilo nekaj imenitnega,“ rekla je starejša koza mlajši.

„Kdo ti je povedal?“ vprašala je mlajša.

„Ko sem si prej gasila svojo žejo v jezeru, priplaval je povodni mož in mi pripovedoval. V grad bo namreč prišel grof, kateremu se je pripetila grozna nesreča. Letos o Božiču mu je umrl sin jedinec in ta izguba mu je tako pretresla srce, da je oglušil. Govori lahko, a siromak ne čuje niti svoje niti druge besede. Kakor je tudi bogat, vendar mu vse

njegovo imetje ne more pomoči. Bil je že pri vseh imenitnih zdravnikih, vračil se s tem in onim, vendar vse zaman. Ozdraviti ga more samo čarovna piščalka. Ta pa je skrita na dnu jezera. Na vzhodu otočka, glej ondu, stoji petstoletna lipa. Ravno tik nje leži piščalka. Vzeti jo more umrljiv človek samo v kresni noči. Povođnji mož mi je rekel, da bo čisto gotovo prišel nekdo po njo.“

Dospeli so do doma. Slavogoj se je bil kar čudil tem besedam.

„Tu in tam se bi se posrečilo ljudem marsikaj, ako bi mogli zadržati jezik za zobmi,“ pravi še starejša, ko stopita v hlev.

Tudi te besede si je Slavogoj dobro zapisal v spomin. Pri večerji je bil tih. „Ali veš, kaj je noč?“ vpraša oče sina. „Noč je kresna noč. Ako nosiš seboj praprotno seme, ne da bi sam vedel za to, razumeš lahko, o čemer se nočjo pogovarjajo živali. O tej priliki lahko poizveš, kaj se bo godilo prihodnje leto.“

Zdaj je bilo Slavogoju vse razumljivo.

Vso noč ni mogel spati. Premetaval se je nemirno v postelji sem ter tja. Vstati je hotel in hiteti po piščalko; saj je nočjo tista srečna kresna noč. A poguma vendar ni imel dovolj. Šele proti jutru je zaspal.

Prišla je jesen, za njo zima. Minilo pač ni dne, da bi Slavogoj ne mislil na čarovno piščalko. Tudi zima je odhajala. Sneg je kopnel, led se tajal. Sonce je sijalo topleje in ogrevalo zemljo. Drevje je jelo poganjati. Teden je mineval na teden.

Nekega dne dospo oče domov. „Nekaj novega, Slavogoj!“ pravi sinu. „Čez nekoliko tednov pride grof. Bil sem na gradu in ondi izvedel novico. Strežnikov in služabnikov je že polno. Zidarji poprav-

ljajo grad, delavci čistijo pote, vrtnarji nasajajo drevje in cvetlice, služabniki pospravljajo in urejujejo izbe in dvorane. Tudi midva se morava pripraviti. Kadar je grof tu, tržim jaz najboljšo mrežo, rake, križake in vodice morava dobro popraviti in vse pregledati, da imava vse pripravljeno.“

Tako je govoril oče in iskal po omarah svoje mnogobrojne ribniške posprave. Opaziti torej ni mogel, kak velik utis so napravile njegove besede na sina. Bil je popolnoma zmeden. Molčal je, besede ni mogel izpregovoriti. Kri mu je vrela, da mu je gorjo prihajalo do srca.

Mineval je dan na dan, a grofa še ni bilo. Slavogoj je gnal vsak dan kozi na pašo. Nekega dne zagleda čudnega moža na bregu jezera. Ležal je in spal. Po telesu ni imel obleke, marveč luske, kakor ribe. Gotovo je povodnji mož, misli si Slavogoj ter radovedno ogleduje krepko telo spečega. V tem hipu po grmovju nekaj zaškrebče; Slavogoj se ogleda tja ter vidi že iz daljine dolgo belo kačo, ki je sem ter tja sikala, kakor bi česar iskala. V tem pa vzre spečega povodnjega moža. Kakor blisek svigne proti njemu, odpre žrelo ter ga hoče vsekati v lice. A Slavogoj je tudi mahnil s svojo drvenjačo ter razdrobil glavo nevarni golazni. Silni udar je vzbudil moža. Štrme skoči kvšku. Komaj vzre kačo pred seboj, stopi že korak nazaj.

„Ne bojte se, ta vam zdaj nič več žalega ne more storiti,“ pravi Slavogoj.

„Ali si jo ti ubil?“ vpraša mož.

„Hotela vas je ugrizniti v lice, a v pravem hipu sem ji razdrobil glavo,“ odgovori mladenič.

„To je moja največja, najhujša sovražnica. Veliko dobroto si mi storil deček. Hočem ti povrniti. Meni je znano že, da si lani razumel kozi, ko sta se

Kozjanski okraj za obstrukcijo.

Dobili smo naslednji razveseljivi dopis:

Župani in občinski svetovalec kozjanskega okraja, zbrani na okrajnem zborovanju Slovenske kmečke zveze v Kozjem, izrekajo poslancem Slov. kmečke zveze popolno zaupanje, odobravaljo postopanje istih, posebno obstrukcijo in kličejo: Naprej na započeti poti! Naj se ta orjaška borba konča z veličastno zmago, ki bo na čast slovenskemu imenu in v korist slovenskemu narodu! Slava voditeljem!

Mi stojimo trdno za Vami.

Dr. Fr. Jankovič, deželni poslanec in obč. svetovalec; Josip Stadler, obč. svetovalec; Albin Pečar, obč. svetovalec; Janez Počivavšek, župan; Jožef Bračun, svetovalec; Jurij Turk, župan; Jakob Bovha, župan; Miha Čepin, župan; Janez Reberšak, župan; Janez Drogenik, svetovalec; Jožef Bovha; Anton Moškon, župan; Anton Lah; Franc Vah, župan; Ivan Šerbec, župan; Anton Ribar, občinski odbornik; Marko Tomazič, načelnik okrajnega zastopa.

Politični ogled.

— Cesar in z njim mnogo članov vladarske hiše so se udeležili v Inomestu slavnosti, ki jih je praznovala Tirolska povodom stoletnega spomina na junaške čine Andreja Hoferja in njegovih tovarišev. Za častno stražo cesarju so bili dodeljeni strelici iz Pasejerske doline, rojaki Hoferjevi in strelici iz Viltene.

— **Katoliško gibanje.** Letošnje poletje je videle več znamenitih katoliških prireditev. Na Tirolskem je bil deželni katoliški shod, na Francoskem v Bordou je bil znamenit socialni tečaj, istotako na Nemškem v München-Gladbach, v Zugu švicarski katoliški shod, Jugoslovani so imeli velik evharističen shod v Dubrovniku, Nemci v Kolinu, in te dni se obhajajo ali še bodo obhajali nemški katoliški shod v Bratislavi, češki v Kraljevem gradu, ogrski v Segedinu in avstrijski na Dunaju. Zaradi napetosti v politiki pa se Slovani letos ne bodo udeležili dunajskega shoda. Nemški listi sami zahtevajo, naj prenehajo skupni katoliški shodi avstrijskih katolikov in naj ima vsak narod sam svoj katoliški shod.

— **Pogajanja.** Na Dunaju in v Pragi se plečejo niti za važna pogajanja. Na Dunaju se trudi zopet načelnik poljskega kluba prof. Glabinski, da bi pridobil slovanske stranke, naj se pomirijo in sprizjajajo s sedanjo vlado. Toda gotovo je, da so vsa prizadevanja zaman, sedanja vlada je Slovanom preveč sovražna, da bi jo mogli podpirati. V Pragi se gre za to, da pomirijo nemške deželne poslance, ki iz same objestnosti nočejo pripustiti, da bi delal češki deželni zbor. Čehi pravijo, da oni ne bodo pripustili Nemcem dela v državnem zboru, ako Nemci jim onemogočijo.

— **Volitev na Kranjskem.** Dne 31. avgusta se je vršila nadomestna volitev za deželni zbor namesto odstopivšega Planšana. Izvoljen je ribniški sodnik liberalce Franc Višnikar. Dobil je le 320 glasov. Slov. ljudska stranka ni postavila kandidata.

— **Cesar proti nemškemu ministru-rojaku.** — „Den“ poroča: V nedeljski avdijenci se je cesar napram ministrskemu predsedniku baronu Bienertu zelo nepovoljno izrazil o protičeški gonji na Nižje Avstrijskem in na Dunaju. Vlada je tudi dobro poučen o Čehom sovražnem postopanju nemškega ministra-rojaka dr. Schreinerja in je baron Bienertu odkrito izrazil svojo nevoljo radi Schreinerja. Bienert je takoj po avdijenci brzojavil ministru dr. Schreinerju, naj nemudoma opusti svoje nadaljno potovanje po Češkem. Schreiner se je seveda pokoril, drugi dan je ostal v postelji radi — nahoda.

— **Grško-turški spor.** Na Balkanu grozi vojska med Grško in Turčijo radi otoka Krete, kojega krščansko prebivalstvo grške narodnosti stremi vedno za ciljem združenja z grškim kraljestvom. Povod razpору je dalo razobeženje grške zastave na Kre-

ti, čemur je ostro ugovarjala turška vlada pri grški vladi in zahtevala pa te, da se odpove Kreti in zatire to gibanje. Velevlasti, ki imajo nadzorstvo nad Kreto, delujejo pomirjevalno pri turški vladi, ki pa vključ temu oborožuje vojsko, katero zahteva tudi ljudstvo. Glavno preporno točko, grško zastavo v Kaneji, glavnem mestu Krete, nameravajo velevlasti rešiti na ta način, da odstranijo same to zastavo s trdnjave, ako ne bi hotela krečanska vlada tega storiti. Na mestu grške zastave vihrala bo, kakor prej, turška zastava. V soboto po noči udrli so oboroženi kmetje v trdnjavo, da stražijo grško zastavo.

— **Dogodki na Grškem.** Postopanje dosejanega grškega ministrstva Ralli v krečanskem vprašanju, je grško javnost silno razburilo. Grška vlada je zadrževala grškemu časopisju, baviti se s tem vprašanjem, in ravno tako so se na brzojavnih uradih zaustavile brzojavke, namenjene v inozemstvo, ki so se pečale z notranjim političnim položajem na Grškem. Posebno velika nezadovoljnost je zavlada med grškimi častniki, ki so odločno zahtevali odstop ministrstva. Vladi res ni kazalo drugega, nego podati ostavko, ki jo je kralj tudi sprejel. Novo ministrstvo je tako-le sestavljeno: Predsednik Mavromitalis, ki je obenem zunanji minister in prevzame začasno tudi vojno ministrstvo, Triantifillakos notranji minister, Ertaxis finančni minister, Dimunios mornarstvo, Panaghiotti-Zaimis naučni minister.

Mala politična naznanila.

Dne 26. avgusta: Turški sultan bo obiskal ruskega carja v Petrogradu. — Med Grško in Rumunsko posreduje ruski carigradski poslanik za obnovitev diplomatskih zvez. — V Makedoniji vlada tak nered, da pozovejo velevlasti Turčijo, naj napravi red. — V severni Mehiki so nastali veliki nemiri. Položaj je zelo resen. V pobunjene pokrajine so poslali dva konjeniška in en pehotni polk.

Dne 27. avgusta: V Pragi se je vršila 25. avgusta seja izvršilnega odbora češke agrarne stranke, pri kateri je poročal državni poslanec Udržal. Izvrševalni odbor je njegovo poročilo kakor tudi sklepe „Slovanske Jednote“ vzel z odobravanjem na znanje. — V Aibaniji je vzbruhnila nevarna vstaja. Upri so se nižji sloji, ker nočejo plačevati Turkom davka. — Za bosensko-hercegovinsko izseljenca je pripravila turška vlada obširna zemljišča v Anatoliji in v janinskem vilajetu. — V Indiji se pripravljajo stavka brzojavnih uradnikov, ker je brzojavna uprava odkloila uradniške pritožbe.

Dne 28. avgusta: Trgovinska pogodba med Avstro-Ogrsko in Črno goro se sklene po mnenju črnogorskega finančnega ministra Jovanoviča taka, da bo obsegala tudi izoatne olajsave glede na mejni promet med obema državama. — Češki „Hlas Naroda“ priporoča skupni jugoslovansko-češki katoliški shod, ker je razpoloženje med Nemci proti Slovanom tudi v mnogih takozvanih krščansko-socialnih krogih skrajno sovražno. — V Turčiji se upori vedno večajo. V Sabiji so uporni Arabci zagnali v zrak turško vojašnico. 237 vojakov je ubitih.

Dne 29. avgusta: Grški kralj hoče baje radi kreških razmer odstopiti. — Češki „Narodni Listy“ pozivljajo češke poslance, naj spriče Bienertove akcije za delozmožnost češkega deželnega zbora ne odnehajo in naj Nemcem ne dajo nobenih pravic za to, če slednji odnehajo od svoje obstrukcije. — Japonsko-kitajska zveza se je v resnici sklenila. Tega tudi japonsko ministrstvo za zunanje zahteve ne zanikuje.

Dne 30. avgusta: Ministrski predsednik baron Bienert je napovedal na 9. septembra posvetovanje glede na češki deželni zbor, da se omogoči njega delozmožnost. — Konzistorij arabske škofije je v seji enoglasno sklenil, da naučne postave ogrskega naučnega ministra Apponyja, po kateri rumunski duhovniki ne smejo poučevati veronauka v državnih šolah v rumunskem jeziku, ampak le v mazarščini, ne bo izpolnjeval in vsakega kateheta, ki bi krščanskega nauka ne poučeval v rumunščini, cerkveno kaznoval. — Cesar je predvčerajšnjim iz Isla odpoto-

val v Tirole, da prisostvuje stoletnici osvobodilnih bojev zoper Francoze in Bavarce.

Dne 31. avgusta: V finančnem ministru so pričeli s predpripravami za uvedbo monopola na užgalice. — Grškemu vojnemu ministru se je posrečilo, pregovoriti častnike, da so odnehali od svoje zahteve, da kraljevi princ ne smejo služiti v armadi. — Španci so po hudih bojih priborili Tasagyn. Sovražnik je imel velike izgube ter je bežal. — Predvčerajšnjim se je vršilo v „Narodnem domu“ protestno zborovanje dunajskih Čehov zoper zatvoritev čeških šol v Poštorni. Nemci so zborovalce, ki jih je bilo nad 1000, napadli in jih s kamni obmetovali. Demonstracije so tako narastle, da je moralo priti vojaštvo.

Dne 1. septembra: „Narodni Politika“ poročajo iz Dunaja, da vedo iz popolnoma zanesljivega vira, da se bodo deželni zbori sklicali 22. ali 23. septembra. Zasedanje bi trajalo nekaj čez en teden, ker namerava vlada že 5. oktobra sklicati državni zbor. — Tekom tega tedna se bodo vršila posvetovanja obeh vlad s skupnimi ministri, da se določi skupni proračun. — Pri bivšem turškem sultanu Abdul Hamidu se ze kažejo znaki umobola. — Srbski zunanji minister Milovanović je predvčerajšnjim obiskal grofa Aehrenthala. — Laški ministrski predsednik Giolitti namerava odstopiti. Na njegovo mesto pride najbrž Bettolo.

Razne novice.

Visok gost. Pri sv. Jožefu nad Celjem se mu di od 25. avgusta prevzvišeni g. škof dr. Ivan Šarič z. S. rajeva.

Imenovanje. Cesar je imenoval dne 8. avgusta Franca Lappi, višjega carinskega nadzornika v Trstu, rojenega v St. Jurju ob Ščavnici, cesarskim svetovalcem.

Spremembe pri č. oo. kapucinih: Dne 24. avgusta se je v kapucinskem samostanu v Celju vršil provincialni kapitel, na katerem je bil v občo radost v drugič izvoljen provincialom dosejanji provincial P. Donat Zupančič. Definitorji so: P. Sig. Wagner, P. Zeno Lezno, P. Linus Prah, P. Gothard Burtšcher. — Spremembe po samostanih: V Celju je imenovan gvardijan P. Ladislav Hazemali; dosejanji gvardijan P. Karl Kemperle ostane v Celju kot vikar. V Gorici je postal gvardijan P. Linus Prah; P. Janez Azbe, dosejanji gvardijan v Gorici ostane istotam kot vikar. V Sv. Križu na Vipavsko pride za gvardijana P. Jeronim Streminger, dosejanji gvardijan v Schwanbergu; P. Otokar Cejan, dosejanji gvardijan v Križki, pojde za gvardijana v Celovcu. V Lippnici je imenovan gvardijan P. Albin Fetzler; P. Kerubin ostane istotam kot vikar. V Schwanbergu je gvardijan P. Hubert Madlener. V Wolfsbergu P. Henrik Putrih, dosejanji vikar v Hartbergu. — Prestavljeni so: P. Ludvik Rantaša iz Krškega v Irčing za lektorja, P. Kamil Požar od Sv. Križa na Vipavskem v Krško. P. Bonaventura Savec iz Skofje Loke v Sv. Križ, P. Erhard Pečar iz Celovca v Skofjo Loko; tje pride tudi P. Filip Semlič iz Wolfsberga.

Iz srednje šole. Stajerski deželni odbor je imenoval suplenta na državni višji realki v Mariboru Antona Stieblerja za suplenta na cesar Franc Jožefovi deželni gimnaziji v Ptuju.

40letnico obhajajo v Središču dne 5. in 6. septembra 1909 učitelji, ki so l. 1869 izvršili učiteljske v Mariboru. Bilo jih je 12. Živi jih še 6 in sicer Flis Slavko, učitelj v Škofjiloki, Jurkovič Franc, ravnatelj v Šmarju pri Jelšah, Košutnik Franc, nadučitelj v Dramljah, Robič Janez, ravnatelj v Ljutomeru in Sinko Jožef, sedaj posestnik v Središču.

Odpošiljatev večjih denarnih zneskov četam, ki so na manevrih. Večji denarni zneski na čete, ki so na manevrih in bivajo mimogrede v manjših krajih, naj se ne pošiljajo po poštni nakaznici ali položnici, temveč z denarnim pismom, ker manjši poštni uradi pogosto nimajo potrebnih denarnih sredstev, da bi izplačali plačilne nakaznice.

pogovarjali na kresni večer domov grede. Sreča tvoja, da o tem nisi nikomur znil trohice. Čez nekoliko dni pride grof; tudi kresna noč bo kmalu. Ko bo na kresni večer jelo zahajati solnce za planine, skoči urno v vodo ravno tik lipe. Na dnu takoj vzreš čarovno piščalko. Hiti iz vode, skrivaj piščalko. Pripravljen imej čolnčič, da se takoj odpelješ z otoka domov in sicer moraš biti z jezera še predno bo solnce zašlo. Ako se zakasniš, izgubljen si. Jutro zarani hiti še pred solnčnim vzhodom h gradu. Kadar bo prvi solnčni žar prisvetil, zapiskaj!

Skočil je povodni mož v vodo ter izginil Slavogojevim očem.

Drug dan je res dospel grof in z njim mnogo gospode. Ribič in sin sta morala naloviti vsak dan določeno število rib ter sta imela s tem dovolj opravila. Mnogokrat je prišel grof tudi holi k jezeru in se ondi sprehajal. Vedno je bil žalosten in zamišljen. Pri tej prilležitosti ga je večkrat videl Slavogoj, kateremu se je usmilil nesrečni mož.

Kako težko je Slavogoj že čakal kresnega večera. Tudi ta je prišel. Vse je imel pripravljeno. Čakal je pri lipi ter gledal proti planinam. Zdaj se je dotaknilo solnce s spodnjim robom gore. Bliskoma je švignil pogumni mladenič v globočino. Res, na

dnu se je lesketala čarovna piščalka. Bila je iz demanta. Takoj je bil zunaj, skril piščalko za srajco in hajd v čolnčič. Vestal je z mladeniškim ognjem. Kakor lahnokrili sokol je letela ladja po jezeru.

„Hitreje, hitreje, da ne bo prepozno.“ čuje glas iz vode. Kraj čolna zagleda povodnjega moža. S podvojeno močjo je veslal Slavogoj. Zdaj trči ob kopno ter skoči iz ladje. Ravno se je skrilo solnce za gore.

V jezeru pa je jelo bobnati ko grom v daljini. Nebo je bilo jasno in o vetru ni bilo sledu. A voda se je valila in penila, valovje je burkalo ko v najhujši burji.

„Nekaj se je moralo zgoditi,“ pravi pri večerji Slavogojev oče. „Jezero se viharno polje in bobni in vendar ni nobene burje. To nekaj pomeni.“

Slavogoj pa je molčal ko grob. Vso noč ni zatislil oči. Sivi mrak se je ležal po zemlji. Tiho se zmuzne iz postelje, obleče in hiti pod milo nebo, ne da bi prebudil še spečega očeta. Zunaj je še bilo vse mirno. Ptičice so še dremale v svojih gnezdih, nad upokojenim jezerom se je zibala tanka meglica.

Slavogoj je hitel po poti, ki je vedla v grad. Bal se je, da ne zamudi solnčnega vzhoda. Dospel do grada, kjer je še bilo vse mirno. A glej! ondi zgo-

raj, kjer je grofova spalnica, odprto je že okno. Mladenič gleda kvišku in vidi že popolnoma opravljenega grofa. Stal je pri oknu ter zamišljeno gledal proti isti strani, kjer bo se zdaj in zdaj zažaril prvi solnčni svit.

Sivi mrak je hitel proti zahodu. Zdaj se je privikrat zalesketalo. Prvi solnčni žar je prišvigal iz za gora. Nastavil je Slavogoj piščalko in čudo! iz nje so zveneli glasovi, kakoršnih še ni čulo človeško uho! Pesem je odmevala glasno, švrsto in krepko, da ti je srce utripalo samega veselja. Bila je pesem novega jasnega življenja, pesem sreče in zadovoljnosti. In ti jasni glasovi so se razlegali po gradu iz dvorane do dvorane da so bili vsi grajski prebivalci haenkrat po konci. Prihitel je sam grof doli k dečku Slavogojju.

„Rešilna pesem mojega življenja!“ je vzkliknil ter objel mladeniča in pritisnil nase. V tem trenutju je onemela čarovna piščalka in se razspala v mladeničevih rokah v prah, katerega je lahni jutranji veter razpršil na vse strani.

Grof je bil ozdravljen. Slavogojja ni pustil od sebe. Vzel ga je za svojega sina ter ga šal poučiti v vsem potrebnem. Tudi oče je moral pustiti ribičijo ter se preseliti h grofu.